



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis**

**Gazet, Angelin**

**Antverpiae, 1629**

Matrona vidua, cuius filiola[m] lupus rapuerat, D. Virginis imagini filium eripit, vt filiola sibi sua reddatur; & redditur.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Territus aperti cardinis stridoribus,  
Sudoris imbre totus in fluuios ijt.

Quod ergo trepidum, quod tamen sit ludicrum,  
Ecce è cauernâ gallus exit flaccidus,  
Elumbis, ast obesus, is capo fuit.

Senatus obstupère, plebes risui  
Se dare, timoris medius & medius spei  
Reus euiratum aspicere gallinaceum.  
Nec sæuiorem vidit ille belluam,  
Nec alium arena confecta est exitum.

Nempe id lepóris voluit, id spectaculi,  
Id Gallienus muneris populo dare,  
Id vltionis coniugi, id metus reo;  
„Fraudem, inquebat, fecit, hanc & passus est  
„Impostor imposturam. Abite, plaudite.  
Abire iussus capo, iussus est reus,  
Suum recepit iste centumpondium,  
Soliq̄e populo doctus est imponere,  
Potius caminos decipere, quàm Principes.

*Matrona vidua, cuius filiolum lupus raperat, D. Virginis imagini filium eripit, ut filiola sibi sua reddatur; & redditur.*

*Ex Discip. de Laudibus Virginis §. 17.*

**M**Ihi rotundus & teres candor placet;  
Esto, aliquid illi ruris & siluæ foret,  
Foret & minutæ floccus impudentiæ.  
Quidni placeret? placuit & Deo & Dei  
Magnæ Parenti. Testis id iurat mihi  
Matrona quondam trimulâ cum filiâ.

He

Hæc cum coæuis antagonistis pugil  
 Validas inibat disputatiunculas,  
 Elementa sacra sciscitanti cuilibet  
 Responfitare docta, docta quærere,  
 Preculasque funditare potui, cibo,  
 Somnoque semper præuias, & posteras.  
 Ast in Deiparam (cuius iconem in suo  
 Lautè ac venustè comperat sacrario,  
 Vbi & corollas floreas & byssinas  
 Vestisq̄ue variæ sericum choragium  
 Sacro Mariæ cultui deuouerat)  
 Mater iubebat ferri amore feruido.  
 Dum fòrs puella castri ad anticâs fores,  
 Vt fit, coæuâ cum sodali luderet,  
 Aut fabricandis è luto fornaculis,  
 Et ingerendis è luto placentulis;  
 Aut læuigati marmoris superquadro  
 Officula, globulo saltitante, carperet,  
 En tibi propinquo è nemore ieiunans lupus,  
 Adeoque ringens præ fame, lento tamen  
 Et versipelli graditur ad sepes pede,  
 Oculoque furis horsum & illorsum tuens,  
 Tandem, vbi puellæ lusitant, init locum,  
 Viduæque gnatam proximam ceruicibus  
 Incogitantem corripit, in armos iacit,  
 Et fugit onustus in suam siluæ domum.  
 Timore primùm congelans puellula  
 Super lupino celsior tergo silet,  
 Dein dolore pressa matrem clamitat,  
 Fortè & Mariam, nam vocandam protinus  
 Omni in periculo mater erudiuerat.  
 Vt socia sociam vidit in furno lupi,

Suas placentas deferit; quantum licet,  
 Sed voce raucâ (viderat lupus hanc prior)  
 Raptæ parentem vocitat. En vicinia,  
 Mora nulla, tota; semiusto profilit  
 Cum torre Coiydon, cum macharâ Tityus  
 Aeruginosâ, fert Amyntas perticam,  
 Maris bipennim, ceteri quæ fors dedit.

Viæ vñdecumque personant, Vbi est, vbi est?  
 Omnesque cogit cura conijcere, Hic fuit,  
 Fors se inde, fors & inde proripuit fera.  
 Signatur oculis terra, sed duro in solo  
 Vestigiorum nulla sunt, neque quò neque  
 Quâ latro nequam fugerit, vestigia.  
 Aliquò puella monstrat, illò curritur.

Vbi ad parentem clamor & sese tulit  
 Clamoris ansa, mox citatis gressibus,  
 Passis capillis in suum tendit larem:  
 Vbi ara Diuam, Diua Filium gerit.

Nec mora, reuellens Pupulum è matris sinu:  
 „ O Domina, vitam ni mihi reddis meam,  
 „ Tuâ carebis. Obses hæc erit mea:  
 „ O Domina, gnatam redde. Dixit, & abstulit.  
 „ Subinde candor atque simplicitas queunt,  
 „ Magistra quod non audeat Prudentia.  
 Orbata Gnato Diua non succensuit,  
 Non torua, non minata raptrici fuit;  
 Arrisit illi potiùs orba Filio.  
 „ O & Mariæ candor ac humanitas,  
 „ O & superstes in supremis humilitas!  
 Ipse Parentem qui relinquebat Puer  
 Annuere, sese vt sineret efferri lubens,  
 Visus & amicas flectere in risum genas.

Egressa

Egressa mater linteoque & serico  
 Pretiosiore conuolutum Paruulum  
 Reuerenter arcâ condit, & firmat serâ,  
 Iterum precata pignus vt reddat suum.

Sed quid puellæ dominus intereâ lupus?  
 Ibat pericli tutus in densum nemus,  
 Suisque catulis mente prædam partiens  
 Et sibi, nec aberat à suâ procul casâ.

At ecce cali magna vis: compellitur  
 Inuitus oris claustra & arcta dentium  
 Pandere: Tenellâ lapsa molliusculè  
 Lupum repente cernit in fugam dari,  
 Ac si molossi mille, mille lælapes  
 Iam panè caudam deprehensam mordeant.

Attonita, sola, trepida cœpit in suam  
 Opem vocare lacrymas, suspiria,  
 Sed magè parentem voce lamentabili.  
 Planctum audièrè turba confectans lupum;  
 Feruntur illuc conciti, raptam vident  
 Propter fruterum liberam, circumfluunt,  
 Rimantur ecquid vulnerum in corpusculo?  
 Sed iniusta colli primulæ cuticulæ  
 Paucula superstant dentium vestigia.

Hanc igitur vlnis ad parentem deuehunt,  
 Quæ amplexa natam, iam sui plagij memor,  
 Memorque Pueri dormientis in toro  
 Capacis arcæ, mox gynæceum subit;  
 Arca referatur, in genua procumbitur,  
 Oppignoratus liberandæ filiæ  
 E mollicello lectulo Puellulus  
 Egeritur; hinc reuectus ad Sacrarium  
 Reducis puellæ manibus, ad Matrem redux

Reuolat in arcta, queis solebat, brachia.

Tum vidua lacrymas inter atque gaudia,  
Inter pudoris & metus suspendium,  
„ O Diua, dixit, parce, si impudens fui,  
„ Imò sacrilega si fui, sobolis tuæ  
„ Dum me rapinâ pollui. Id fieri meæ  
„ Amor coëgit, & tui fiducia.

Ridere rursùm visus est Matri Puer,  
Lubensque veniam noxiæ (si noxiæ)  
Rogare viduæ, quæ deinceps muneris  
Meminisse tanti didicit, & docuit suam  
Raptam è cruentâ fauce prædonis lupi  
Plus plusque amare, plusque honore maximo  
Celebrare Matrum Virginumque maximam.

*Dum S. Nicolaus Tolentinus ager iussu Me-  
dici cogitur perdicem assam comedere, illa  
sancto Deum orante rediuisa euolat.*

*Ex Spec. Exemp.*

**N**icoleos ille, quem Tolentini suum,  
Tam perduellis osor exstitit gulæ,  
Tam sæuus oris hostis, vt nil fructuum,  
Nil lactis, aut quod lacte compostum foret  
Edule, labris tangeret primoribus.  
De carne ne per somnium, sanus foret,  
Foret ager; vndæ prolibus sic abstinens,  
Vt gobionis ne vel imam branchiam;  
Albumen oui cum vitello forbile  
Horrebat æquè quàm puer Rha barbarum.  
Apage placentas, apage dulciarij

Pistoris